

Izhaja vsak dan
tudi ob nedeljah in praznikih) ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
Pravilne številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink)
v mnogih tobakarnih v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici,
Celji, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani,
Nabrežini, Novem mestu itd.

Oglašo in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“,
ulica Molin pičce št. 7. — Uradne ure od 2 pop. do 8 zvečer.
Ura oglašom 16 stotink na vrsto peti; postanice, osmrtnice,
javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON št. 870.

Naša društva in njihova naloga.

Na slavnosti razvijanja zastave »Pevskega in bralnega društva v Brjah« pri Rihembergu, je govoril g. dr. Henrik Tuma o pomenu naših društev in o njihovi nalogi. Jedro njegovih izvajanj je bilo:

Cvet vabi evet, klasu se pridružuje klas. Tako je v naravi. To navstajanje in snavanje ustvarja tisto moč, ki vlada v naravi. Drevje je ozelenelo in donese nam sadu. Tako je tudi v človeški družbi. Tudi mi se družimo, da združeni donašamo sadu. Tudi naša društva so kakor rastline iz zemlje, ki vabijo naše oko se svojo pisano obleko. Tudi ptice imajo svojo barvo in svoj glas in se združujejo v krde, ki poje slavo in proslavlja tisto večno moč v naravi. Po združevanju prihajajo tudi ljudje do moči in do veljave, ko izjavljajo eno misel, eno in isto krepko in odločno voljo. Lepo po združenju v eni misli in v eno isto energično voljo prihajamo do obilega ploda. Do lepe bodočnosti pridemo, ako sami delamo začo, ako sami hočemo. Od nekdaj so se družili ljudje pod znamenjem za svojo zmago.

V prejšnjih dobah je odločala moč roke. Ljudstva so si imenovala svoje viteze, svoje kralje. Kadar so se podajala v boj, so bili vitezi in kralji na prvem mestu. Kjer so bili oni, tam je bilo tudi njihovo vidno znamenje. Kakor cvet na polju vzhaja iz zemlje, tako so tudi ona vzhajala iz človeške duše. Vitezi so si bili svetski svoje moči, a na svoja znamenja so pripeljali svoje grbe, ki so simbolizirali njihovo moč. Ljudstva so videla ta znamenja in so si govorila: tam so naši, tam je naša skupna volja!

Zastava je bila v vseh dobah visoko čist in zaničevan podlec je bil oni, ki se je izneverjal zastavi. In kakor so ljudstva v svojih bojih sledila svojim znamenjem, tako si je tudi cerkev izvolila bandero v znak svoje moči in slave. Izlasti na praznik sv. Rešnjega telesa, notri med razvelo na ravo, vihra cerkvena bandera kakor vidno znamenje ene družbe, ene moči. Cerkev je vedela, da mora kazati svoja znamenja, svojo barvo, da vlada. Pod svojimi znamenji zmaguje, s svojimi znamenji združuje ljudi v eno misel, eno molitev. Razvijanjem svojih zastav hoče reči, da moč življenja je vedno ista. Zmaga je tam, kjer se misel umeva.

Moč narave je večna in ta nam kliče: posnemajte me in zmagate tudi vi! Čas nam kliče: družite se! Ne samo znamenjem kraljev moramo slediti, ampak tudi znamenjem svobode: veljati mora tudi beseda našega naroda! Vaše zastave, dragi Slovenci, naj bodo znamenje vse krepke volje, vaše svobode! Pokazati morate s krepko voljo, da umete idejo svobode! Zbirajte se pod zastavo omike, ki je stvariteljica svobode! Vaše zastave naj bodo znamenja narodne volje in medsebojne ljubezni! Tudi oni, ki propovedujejo, da samo delavec bodi vladar sveta, tudi socialna demokracija si je določila svoje vidno znamenje ter smatra izdajalcem vsakogar, ki se izneverja temu znamenu.

Narod ne sme pričakovati boljšega stanja od podpor od strani države in same od udatosti do cerkve. Mi moramo delati tudi izven šole, izven cerkve — mi moramo delati tudi na svojih domovih. Mi moramo skrbeti, da mora biti narod probujen. Ko bi imela vsaka občina, vsako društvo svojo zastavo, potem pride narod do zmage. Izlasti pa, ko se po kažemo krepke, močne in združene na gospodarskem polju. Proti združeni človeški volji ne more nastopiti nobena sila. Mi se moramo zavedati, katera misel, katera volja, katera zastava naj nas vodi! Ali naj bi to le rudeča zastava? Tudi te je treba, ali edina voditeljica nam ne more biti. Ali naj sledimo črno-rumeni zastavi? Ko si izberemo svojo zastavo, moramo imeti pred očmi, da imamo proti sebituje plemene, ki nam ne dopušča razvoja, ki nas ne dopušča do tiste veljave, ki je sankcionirana po večnem in človečanskem zakonu.

Ali mi ne propovedujemo sovraštva proti zikomur, mi hočemo le ljubezen — do sebe! Krasna naša slovenska zastava naj bo, ki naj nas dovede do boljše bodočnosti v veliki slovanski družbi. Naša zastava je znamenje svobode. Do te pridete, ako zares hočete. Mi smo krepko ljudstvo. Vsa nasilja nas niso mogla zatreći doslej. Tudi črno-rumena zastava nam ne bo mogla vzeti našo narodne individuualnosti. Otroci naši, ta naš zaklad in bodočnost naša, ostanejo naši, dokler bomo mi hoteli tako. Mi moramo živeti in bomo

živelji, dokler bomo — hoteli združenimi močmi!

Govornik je zaključil navdušenim pozdravom novi zastavi.

Rusko-japonska vojna.

Trist, 7. junija 1904.

Ni je tako lapidarne, gorostasne — bdestoče, da bi se jo japoñofili sramovali napisati, kadar hočajo pros'avljati japonsko in poniževati rusko vojsko. Ko tako le primerjajo vrednost japonskega z vrednostjo ruskega vojaka, postajajo kar neslani, da se jim mora pameten in razsoden človek le smejeti. Tedno so se bili povspeli do vratolomne trditve, da japonski vojak zato tako visoko nadkrijuje ruskega, ker je dovolj bistrega uma, da popoloma umeva, za kaj se gre v tej vojni in ga to umevanje bodri in sokoli. Ruski vojak da je top, zbog česar nič ne umeva in je povsem apatičen. Tudi naša — staročestitljiva »Triester Zeitung« je smatrala potrebnim, da se je pridružila njim, ki so se snešili s takim absurdnim pripovedovanjem.

Vsek japonski vojak, da umeva torej ves tistih kompleks političnih in narodnih interesov, ki so združeni z vprašanjem daljnega Vztoka!! In zato da je junaški!! Ha, ha, ha! Ne, japonski vojak ni toliko junaški, kolikor fanatiziran! A fanatizirajo ga lahko za to, ker ne umije in ne more umevati, kako so vprašanja in komplikacije, ki so doveli do tega vojne! On je verski fanatik in veruje, da je to vojna, ki ima ohraniti religijo in običaje, katere mu hoče — kakor so mu vtepli v glavo — ugrabiti Rusijo.

Na tiste pravljice o sijajnem intelektu in visoki kulturi ter nečuvnem junaštvu japonskega naroda odgovarja »Agramer Tagblatt« kaj izborni, ko piše med drugim:

»Temu plezanju po kolenah prej požrtvovanim patriotizmom Japonev treba že postaviti vprašaj, ko vemo, v kaki materialni bedi ječe ljudske mase v državi Mikado in da so tam udušili najbolj razširjeni list, ker se je odločno izrekel proti vojni. In razmišljavati bi mogli dalje, da tista brezbržnost, s katero gre v boj in v smrt japonski vojak morda ne izhaja toliko iz patriotizma, kolikor od tega, da nima sposobnosti in povoda za cenjenje vrednosti življenja. Ker to, kar se navadno imenuje hrabro, so tudi Indijani in vsi divji narodi, ki ne vedo ničesar o domovini in narodni zavesti. V resnici osupniti pa mora človeka držnost, ki je v tem, da ljudje, vrzali v našem pasu, vsporejajo kulturo ruskega in japonskega naroda in dajajo prednost — Japonecam. Ako bi mi ne vedeli druzega, nego to, kar se nam poroča iz japonskega rodbinskega življenja, ako bi ne vedeli druzega, nego to, da se hravstveno čutstvovanje celo tudi izobraženega Japoneca more spoprijazni s tem, da mati svojo lastno hčer daja v našem kakor-soprog, moralib si se s studom obrniti od cinizma, ki si upa le omenjati v eni sapi rusko in japonsko kulturo! Kaj pa je prav za prav to, kar se po naših pojmi označa kakor kultura? So li vojniška svojstva, je-li spremnost v pridobivanju, ali so to posamični v umetnosti in začetu odlični duhovi, ki morejo dati narodu cesače kulturnega naroda?! Gotovo ne! Splošno moralično naziranje, splošno hravstveno čutstvovanje je, ki mora služiti kakor merilo. In ako merimo s tem merilom, moremo pač reči brez strahu, da je v naukah krščanstva vzgojeni ruski narod na višini, da se Japonecem dela omoties, aki gledajo tja gori! Reči smemo brez strahu, da je zadnji ruski mužik vendar veči kulturen človek, nego N. J. Veličanstvo Mikado v svoji visokolastni osebi.

Potem razpravlja člankar, kolike neizmerne težave, provročane po veliki daljavi, so morali premagovati Rusi, težave, s katerimi v primeri so bile prava igrača težave, ki so jih imeli Angleži v južni Afriki. Zaključuje pa tako le: Mi ne dvomimo na tem, da bo zmaga na ruski strani. Ne dvomimo na tem, ker je res, kar je rekel o položaju neki vojaški presojevalec, da je Rusija namreč pokazala dosedaj Japonecem le malo prst, a celo pest velikega ruskega carstva bodo Japoneci še le občutili. To nado imamo tudi mi, ker si smemo reči, da je le nebrzdano sovraštvo do Slovanov in egoizem, ker dojava Japonecem toliko priateljev in občudovateljev v Evropi.

Vreme v Sibiriji.

Toplomer je kazal dne 1. t. m. ob 7. uri zjutraj: V Omsku + 10·2, v Tomsku

+ 10·9, v Barnaulu + 12·3, v Irkutsku + 9·0, v Citi + 8·3, v Nerčinsku + 8·0, v Nikolajevsku + 5·2 in v Vladivostoku + 7·8 stopinj Reaumvija.

Financijska pogajanja med Hrvatsko in Ogrsko.

Kakor javljajo vesti iz Budimpešte in Zagreba je izginila vsaka nuda, da bi prišlo do povoljnega rešenja tega »zelo akutnega vprašanja, akutnega toliko za Hrvatsko, kolikor za Ogrsko. Kajti sama hrvatska narstranka, ki je danes vladajoča, došla je na razpotje in je izrpila vso svojo potrežljivost in popustljivost. A ker se onih 40 zastopnikov, ki zastopajo Hrvatsko v skupni zbornici v Budimpešti, rekrutira skoro izključno iz hrvatske narodne in vladajoče stranke, potem moramo že iz tega dejstva izvesti zaključek, da se rešenje financijskega vprašanja za Hrvatsko mora spraviti v tok z drugimi energičnimi sredstvi.

Mi smo uverjeni, da za hrvatske zastopnike v skupni zbornici v Budimpešti ne preostaja drug izhod, nego da se s ciklopiskimi pleči in Samsonovo močjo naslonijo na Jasno besedilo hrvatsko ogrske nagodbe, katera obseza v sebi matematični ključ financijskih pravic, ki jih Hrvatska mora Madjarom v obraz do skrajnosti izčisti in izrpiti iz polit.-administrativne ukupnosti z Ogrsko. To je za hrvatske zastopnike conditio sine qua non! To je za hrvatski narod največje oružje in najsilnejše sredstvo.

Kajti hrvatsko-ogrsko nagodba tvori bilateralna prava in bilateralne dolžnosti toliko za Hrvate, kolikor za Madjare. Ako torej Hrvatje na tem dejstvu csredotočijo zložen odporn, potem ni dvoma, da dosežejo svojo svrhu brzo, sigurno in popoloma. To za sedaj.

A kar se tiče popolne avtonomije Hrvatske, to je povsem druga stvar. A ta stvar morala se bo rešiti v drugem primerenem času, ko bodo Hrvatje že v popolnem uživanju onih finančnih pravic, katera jim daja in garantira, odkar obstoji, hrvatsko-madjarska nagodba. A ta nagodba je — z a k o n, kateri morajo spoštovati ne samo Hrvatje, ampak tudi Madjari, dokler bo obstajala kakor zakon.

Narodno gospodarski razvoj in napredek hrvatskega naroda zahteva imperativno od hrvatskih zastopnikov v skupni zbornici v Pešti, da vsi skupaj kakor jeden človek izvrši nasproti narodu hrvatskemu ono sveto dolžnost, glede katere so se obvezali toliko pred licem hrvatskega naroda, kolikor pred licem Boga in pred licem kralja, da jo popoloma izvrši na temelju obstoječega zakona — hrvatskega gospodarskega.

Trist, 7. junija 1904.

Fr. K.

Dnevne novice.

† Josip Schollian. Predvčer je umrl Josip Schollian, začni trgovec z slikami in Kipi v ulici Ponterosso. Josipa Scholliana je zadeba kap v njegovi delavnici. Poklicani zdravnik je zamogel le konstatovati nastopivšo smrt. Pokojnik je bil v 71. letu svoje dobe.

Birma. V nedeljo je bilo v župni cerkvi sv. Jakoba birmanih 422 dečkov in dekle, s tem je letočanje birmovanje v župnih cerkvah tržaških dovršeno.

Občinske volitve na Koroškem. Na občinskih volitvah v Galiciji so zmagali Slovenci v vseh treh razredih. V Libučah je izvoljen pa slovenski župan.

V ponedeljek so zmagali Slovenci po hudi borbi v dragem razredu v občini Vernerberg. Vsled nesprejetega slovenskega protesta v tretjem razredu so zapustili Slovenci volilno dvorano.

Železniški čuvaji pri ministru železnice. Dne 4. t. m. so izročili odpisanci železniških čuvajev državnih železnic ministru za železnice Wittenku prošnjo za zboljšanje plač. Minister je prošnjo prijazno vsprelje, obljubivši, da zaukaže stvar preiskati, ter je pripomil, da se železniška uprava trudi, da bi kolikor možno zboljšala gmotno stanje svojim uslužbenecem.

Drugim tajnikom goriške trgovske zbornice je bil imenovan Alojzij Boschin, ki je bil dosedaj drugi tajnik trgovske zbornice v Roveredu. Novi tajnik gotovo ne pozna slovenskega jezika. Prebivalstvo na Goriškem je po dveh tretjinah slovensko. Več nego naravno bi bilo, da bi trgovska

zbornica skrbela tudi za interese slovenskega prebivalstva. V ta namesto pa bi morala nastavljati uradnike, ki so večji slovenskemu jeziku. — Vidimo, kako se povsod na Goriškem širi narodna zavest. A neoporečno dejstvo je, da so Slovenci v narednogospodarskem pogledu najvažnejši živelj v deželi Goriški in še posebno za nje glavno mesto. Logično in pravilno bi bilo, da bi ta narodnost značaj dežele nahajal izraza tudi na deželnih uradih in institucijah. Ali kaj vidimo? Vidimo, da so se v zadnje čase deželnih uradov in ustanove popolnoma poitalijančile in da je v deželi, ki je po večini slovenska, slovenski jezik izbacjen iz deželnih uradov! Žalostno dejstvo, da smo tu po smrti Frana Coroninija silno — nazadovali. Danes gospoduje v deželi Pajerjeva ultra italijanska samovolja.

Hrvatje iz Dalmacije v 97. pešpolku. Prejeli smo s pošnjo, da objavimo:

Težko je obračati pozornost na rane, ki jih brat zadaja bratu. Težko je to, ali se mora, ker tako morda opozoriš brata, da ne bo več udarjal.

Neprijetno mi je prihajati pred javnost s tožbami radi stanja naših dalmatinskih bratov, ker nemilo prihaja ravno od Slovencev. Vendar sem se odločil, ker morda končam s tem enim in drugim, gotovo pa našnemu jedinstvu hrvatsko-slovenskemu.

Vsako leto prihaja k 97. pešpolku po nekaj Dalmatinov. To leto jih pride do 100. A ker se zdi, da bo to število rastlo od leta do leta, dolžnost mi je, da spregovorim o njihovem stanju.

Slovenski vojaki so zelo simpatični ljudje. Pošteni so in bistri in Hrvate imajo radi. Le Dalmatinov ne morejo. Ti so jim toliko kakor neumneži. Neumnež pa naj le trpi, ker je — neumen. Morda pa niso Slovenci sami toliko krivi vsemu temu. Saj slične stvari opaža tudi drugod. V madjarskih polkih se tako godi Slovaki, v nemških Slovani v obči itd. Tako je tu z Dalmatinom. Ali tu treba izkoreniti, ker sicer bi se mogla mržja širiti dalje ven iz vojašnice in trpelja bi ideja našega jedinstva. Slovenec naj se zavedo, da je tudi Dalmatinec njihov brat in ljubezen na strani Slovencev bo ročila protljubav pri Dalmatinih. Če pa slovenski podčestniki ostentativno prezirajo, mrzijo in zlostavljam Dalmatinca, potem je naravno, da poslednji odnesa, grengega penila v srcu in ideja naše skupnosti mora trpeti več greskov, ki jih delajo nekateri v — vojašnici.

Nasproti takim neljubim pojavitvam ne smemo ostajati brezbržni. Če bi jih hoteli ignorirati, bi morda stalo to več, nego si mislimo. Zato se oglašam z rodoljubnim svarilom: delajmo vse na zblizevanje Hrvatov in Slovencev, da bo »Slovenec i Hrvat« svagdje brat i brat.

* * *

Pri pomembu uredništva. Ta dopis smo prejeli že pred kakimi tremi meseci. Nu, nismo ga priobčili dosedaj, ker smo želeli, da se prej nekaj informujemo o stvari, ki je predmetom te pritožbe. Uverili smo se, da ista ni brez temelja. Zato se obračamo z nujo prošnjo do onih, katerih se tiče, naj vsikdar in povsodi urejajo svoje postopanje tako, da ne bo padala senca nasprotstva med brate istega rodu.

O zadnji predstavi »Dramatičnega društva« pri sv. Ivanu smo prejeli še dva dopisa. Prvi se bavi s predstavo samo, drugi pa reagira na oceno, priobčeno včeraj v našem listu. Ta poslednji dopis priobčimo jutri.

Prvi pa se glasi:

Jako srečno misel je izvršilo »Tržaško dramatično društvo« da je priredilo v dvorani »Narod. doma« pri sv. Ivanu veselico, na kateri so predstavljali igro: »V Ljubljano jo dajmo«. Poleg domačih znanih močij so največ pripomogli k lepemu vspetu odlični členi slovenskega gledišča v Ljubljani. Veselina Ogrinčeve igre »V Ljubljano jo dajmo« je povprek znaša in je zajeta iz tistih časov, ko so se začele ustanovljati čitalnice katerih pomen starci »Kranjc« niso umeli. Glavno ulogo Gašparja Srebrina je igral g. Štoka, ki je izbornno pogodil »Kranjca« stare korenike. Največ vspeta in smeha je povzročila g. Danilova, predstavljajoča deklo »Nežo«; te

gospice Vugrinčič Hiačen Pauletu (g. Nučič) je po našem nemerodnjem mnenju pisatelj Ogrinec odločil predolgo ulogo. Pavle je ne-navaden čestilec lepega spola, ki ga v oči bodeta domači hči in dekla.

Dočim je g. Danilo imel v igri »V Ljubljano« jo dajmo« kratko in manje hvaležno ulogo, je pa izrasel v igri »Pri vratarju« v glavnega junaka, ki pa nasproti svoji z metlo oboroženi ženi ne kaže junaštva. Razven po prej omenjenih gostov iz Ljubljane je nasto pil tej igri člen slovenske opere iz Ljubljane, g. Betetto, kateremu pa je pisatelj igra pri-krojil preveč pasivno in molčečo ulogo. Ka-kor v prvi igri, so gostje tudi v tej izborni rešili nalogu, tako da je bilo občinstvo kar elektrizirano. Uvodoma in med igrama sta gea. Vugrinčič in g. Betetto prednšala pesmi (naslovov ne bodovali navajali) in sta ob splošnem zahtevanju morala priejeti druge pesmi.

Kjer koli imajo Slovenci primerne pro-ste, bi se naj predstavljalo kolikor možno lepih iz narodnega življenj vzetih iger in členi slov. gledališča v Ljubljani bi svoje počitnice lahko na tako korista način izpol-njevali ter podpirali gledališne diletante izven Ljubljane.

Dvorana je bila napolnjena. »Drama-tičnemu društvu v Trstu« čestitamo na ta-kem uspehu.

Posebni vlak v Ljubljano. Gotovo ni nobenega zavednega Slovencea, ki bi si ne želel videti vsaj enkrat v življenju slovensko metropolo, naše kulturno središče, ognjišče prave narodne prosvete — belo Ljubljano. In kdo bi ne želel videti stolico Slovenije o priliki

II. slovenskega vsesokolskega izleta

na dneve 16., 17. in 18. julija, ko si nadene slavnostno lice, ko se zbore na vabilo »Ljubljanskega Sokola« povodom slavnostnega praz-novanja 40 letnje tisoče »Sokolov in Slova-nov k narodnemu prazniku, kakoršnega Slo-venija še ni videla?

Da se omogoči tudi primorskim Slo-vencem prisotnostni svečnim trenotkom pri katerih bo srce prekipalo ponos, radosti in navdušenja, je skleil »Gorški Sokol« pri-rediti posebni vlak.

Vlak bo odhajal iz Gorice v soboto 16. julija ob 1 uri 15 min. popoludne in pride v Ljubljano ob 6. uri, na kar bo sijajen sprejem in vhod v mesto: zvečer bo koncert sloveč »Glastene matice«. V nedeljo 17.: slavnosten sprevod, javna in temovalna te-lovsdba. Narodna veselica. V ponedeljek 18.: obisk svetovnoznanstvene postojanske jame. Pri-hod nazaj v Gorico ob 8. zvečer.

Voznina tja in nazaj II. rez. K 10.30 st., III. rez. K 6.70 st.

Kdor bi se hotel pridružiti med potom do Nabrežne ali v Nabrežini, mora plačati vozino od Gorice in nazaj, kar je pa še vedno ceneje, kakor vsak drugi vlak, je ugo-den vozni čas in pridemo Primori skupno v Ljubljano k sprejemu gostov.

Ker zahteva železnično vodstvo najmanje 300 udeležnikov in za te 2000 kron kavcev in ker treba preskrbeti za vse vdeležnike prenočišča, se bodo oziralo le na prijave s 5 kronsmi varščine.

Prijave sprejema br. načelnik Jos. Za-del: prijaviti se je zadaj čas do 12. junija. Slavna društva, ki se udeleža izleta korpo-rativno ali v deputacijah, naj blagovole pri-javiti svoje člane skupno.

Kdor ima sorodiske ali znane v Ljubljani, naj si pre-kribi prenočišče sam in pri-prijava to naznan, da se prireditelju vlaka zmanjša del.

20-letnica pevskega društva »Slavec« v Ljubljani se je vdeležilo na Kozlsrjevem vrtu okolo 2000 ljudi. Slavnost se je vršila po dolčenem v-porednu in s sodelovanjem pevskega društva »Ljubljane«, Žirovnikoveg zboru iz St. Vida in zboru Šteinske čitalnice. Imenom »Glasbene Matice« je izročila čestitke »Slavecu« deputacija »Matičarjev«.

O razstreljanju ponesrečil je na gradbi nekega vodnjaka 17-letni posestnikov sin Jakob Šepce iz Dan pri Ložu. Mina se je vžgala pretičasno in Šepce je dobil take poškodbe, da je bil takoj mrtev.

Nevarna vožnja. Pišejo nam: Cesta, ki vodi iz pod Štanjela po hribu v Rihemberk je sedaj, ko delajo tam novo železnico, ob delavnih zaporih. Ob nedeljah pa, ko delo počiva, se sme voziti po cesti, da ni treba po-ni ob Branici. Ker pa je možina debela kamenja, ki jih razpršujejo mine, razmetana po vsem hribovju in bi se lahko kaka taka

skala nepričakovano odtrgala, priporočamo vsem, naj ne vozijo šin hodijo po cesti od takozvanega »Melišča« proti Rihemberku.

Nesreča o strelnju proti toči. v Lindaru pri Pazinu sta hotela strelnati proti t.či 38-letni Avgust Baksa in 33-letni Ant. Jedrejčič. Mej tem je strela vdarila v top in raznesla istega in njega vsebino. Oba sta bila nevarno ranjena, vendar česar so ju morali odpeljati v puljsko bolnišnico.

V Ljubljani je utonil v nedeljo po poludne sedemletni učenec Emanuel Baran, sin c. kr. učitelja na obrtni šoli g. Josipa Barana. Deček je po procesiji prišel domov, vzel košček kruha in rekel, da gre metat kuh ribam. Truplo ponesrečenega dečka so dobili še le v nedeljo zvečer.

Pogumna dekllica. V soboto zvečer je v Ljubljani neki dveletni otrok, ki se je igral ob bregu Gradaščice brez nadzorstva, padel v vodo. Desetletna hči odvetniškega ursadnika, Marija Veričič, je skočila za otrokom v vodo ter ga takoj časa držala na rokah, da je prišla pomoč.

Poskus samomora. Predvčerajšnjem po-ludne so ljudje, idoči po ulici Miramar, našli, sedečo na neki klopici, žensko kakih 30 let, kateri se je že od daleč pozorno na obrazu, da trpi. Nekateri mimoidoči so pri-stopili k njej ter so se kmalu prepričali, da je se samomorilnim nasmrenom pila karbolno kislino. Pozvali so telefoničnim potom zdrav-nika z zdravniške postaje, kateri je takoj prihitel k nesrečnici, jej izpral želodec ter jo dal nemudoma prepeljati v mestno bolnišnico. Reva je bila tako slaba, da ni mogla niti govoriti.

Suša. Letos imamo hudo sušo. Dne 4. maja zvečer smo imeli nevihto in tedaj je deževalo kakih 7 ur. Od tedaj pa nismo imeli več poštenega dežja. Leta na binkoštni ponedeljek zvečer je deževalo par ur, a temu dežju je takoj sledila burja, ki je brzo po-kvarila vse, kar je bil dež storil dobrega. Polja trpe silno vsled suše in posledice te suše bo najbolj občutili vlogi kmet, ki ima v polju, v suhi, sedaj razkopani zemlji vse svoje nade. Izlasti trpe po suši vrtnarji po okolici. Za vinograda pa ta suša ne bo takoj škodljiva, kajti pod pritiskom pekočih solnčnih žarkov je vinska trta lepo očevala in obeta še precej dobro.

Ali čudno v-pričo te dolgotrajne suše je to, da se malone vsaki dan pripravlja za dež in misliš, da sedaj pa sedaj prične padati. Ali iz teh oblakov le noče biti vode. V četrti ure je navadno zopet jasno. Predsi-novi n. pr. je bilo nebo zastrto z oblaki in bliskalo in gromelo je silno. Dažja pa le ni bilo.

Gg. sotrudnike prosimo potrpljenja. Vse pride na vrsto.

Porotno sodišče.

Včeraj se je vršila pred porotniki kazenska razprava proti 40 letni Karolini Lozer, doma iz Trsta, radi zločina težke telesne poškodbe. Predsedoval je vitez de Nadam-lemski, votanta sta bila sodna svet. Mošche in Rismundo. Državno pravdništvo je zastopal dr. Pangrazzi, a Brazil je toženko odvetnik dr. Ellinich.

Glasom obtožnica je toženko dne 3. fe-bruarja t. l. vrgla v obraz Josipu Hmelaku cel liter žveplene kislino, vsled česar je Hmelak popolnoma oslepel na obe očesi in ima sedaj grozno razjeden vod obraz. Neši čitalci se gotovo še spominjajo tega dogodka, kajti mi smo o tem pisali v dveh številkah »Ednosti« zaporedoma. V prvej notici, ki smo jo priobčili takoj dan po dogodku, smo, pod utisom besed Karoline Lozer, s katero je tedaj naš poročvalec govoril na policiji takoj po njenem arstovanju, nekako pomilovali današnjo toženko. A dan po tem se je neš poročvalec natančneje informiral o stvari in smo takoj priobčili drugo notico pod na-slovom »Drugi zvon«, v kateri smo podali stvar, kakor smo jo čuli iz ust osebe, ki ni bila v stvari nikakor prizadets, toraj popol-noma nepristranska.

Josip Hmelak je spoznal Karolino Lozer na nekem plesu leta 1900. Karolina Lozer se je tedaj začela na vse mogoč načine usiljevati Hmelaku. Pršlo je res do spolnega občevanja mej njima, a brez da bi se bil Hmelak obvezal, da jo vzame za ženo. Seveda ona tudi nasprotno. Vsled njene usiljosti in vedenega nadlegovanja je prišlo mej njima do tožbe. Ko je Hmelak misil, da se je vendar rešil ujenega nadlegovanja, se je bil zarožil z neko gospodično Kastelic, s katero se je imel poročiti še minoli predpust. Slu-

čajno je pa Karolina Lozer slišala oklice v cerkvi sv. Antonia novega. Skušala je, da prepreči to poroko in je v to svrhu šla na župni urad in k zaročenki sami. Ker so pa ostali vsi ti ojeni koraki brezvsejni, je kupila v mirodilnici Ongaro cel liter žveplene kislino, izvabila sleparškim načinom Hmelaka v hišo št. 10 v ulici Torrente, kjer stanuje njegov priatelj krojač Anton Jerič, ga tam poškala na stopnjach ter mu vrgla v obraz ono raz-jedajočo tekočino.

Hmelak ima lastno kovačijo in je bil prej jako lep človek. Bil je dolgo v bolnišnici, njegovo življenje je bilo v nevarnosti, izgubil je popolnoma vid in njegov obraz je sedaj grozno, grozovito razjeden, kar mu ostane za celo življenje.

Na včerajšnji razpravi je toženka vedno jokala in tožila, da jo je Hmelak pripravil ob deklisko čast. Priznavala se je krimiv zločina, a trdila je, da je storila to za »svojo čast«. Dejala je tudi, da obžaluje svoj zločin. Hmelak, da jo je zavel s tem, da jej je obljubil poročiti jo. Ko mu je pa povedala, da je postala noseča, je postjal vedno hladnejši nasproti njej in slednjič da jej je izjavil, da ne mara več zanjo. Trdila je dalje, da mu je vrgla v obraz ono tekočino, ne da bi merila, kam da ga z isto zadene in pa z na-menom, da ga le malo rani, ne pa, da ga tako grozno poškoduje.

Za toženko je bil zaslišan kakor glavna priča poškodovani Josip Hmelak. Ko je sodni sluga, držel ga za roko, privadel Hmelaka v dvoran, je pri pogledu na njegov obraz spretelel šut groze sodnike, porotnike in občinstvo. Hmelakov obraz je ves ena sama rana. Na vsem obrazu mu je videti živo, krvaveče meso. Od očes nima drugega znamenja, nego dve rudeči jamic, iz katerih se tu pa tam počedi — solza. Usta so posebno grozna: podobna so rudeči gobi in so vsa skrivilena. Vse to vendarja še bolj v oči gledalec vsled tega, ker nima Hmelak niti dlake več na obrazu vsled učinka žveplene kislino. Njegovo pričanje je skozi in skozi dementiranje toženških trditvev. On ni toženkar nikdar zavel z obljubo, da jo poroči. Nikdar je ni tega obljubljal in tudi jo nikdar skušal zavajati. Neki večer, ko sta prišla iz gledališča in je Hmelak spremil Karolino domov, ga je ona povabilo, naj jo spremi v sobo in je pri tem izrekla kako karakteristične besede, po katerih ni mogel on imeti nikakega dvoma, zakaj da ga vabi, naj jo spremi v stanovanje in po katerih je postjal nepotreben — tudi, ko bi bil enojil misel na to — vsak poskus zavajanja od njegove strani. »Da, z mirno vestjo — je dejal Hmelak — smem trdit, da je ona zapeljala mene, a ne jaz njo.« Ko je Hmelak povedal besede, katere je Karolina izgovorila o prilik, ko ga je vabila, naj jo spremi v njeno stanovanje, je toženka posegla vmes s krikom: »O moj Bog! To ni res, to ni res. Zaksj ne govorji resnico?«

Vsled tega jo je predsednik poklical na red, kar pa ni nič koristilo, ker je toženka še nadalje posezala vmes, zanikovaje na razne Hmelakovе trditve. Za Hmelakom so bili zaslišani kakor priči javni posreček, katerega je bila toženka usodnega dne poslala s pismom k Hmelaku; »ratar hiše, v kateri se je zvršil zločin; policijski agent Hugo Steiner ter zdravniška izvedenca dr. Xidas in dr. Menz. Ta poslednja na predlog branitelja v svrhu, da se določi stopinjo odgovornosti, ki se sme nalagati toženki za njen zločin.«

Ob 2. uri in pol popoludne je bila raz-prava prekinjena do 5. ure popoludne. V večernem nadaljevanju razprave je bilo naj-prej stavljeno porotnikom 1 vprašanje, a potem sta sledila govora zastopnika državnega pravd-ništva in branitelja ter predsednikovo rea-nalaganje razprave.

Porotniki so pr-trdili stavljenu jim vprašanju z vsemi 12 glasovi, a sodišče je na podlagi tega pravoreka obsodilo Karolino Lozer na 5 let težke ječe.

Trgovina.

Borzna poročila dne 7. junija.

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.05 19.07, angleške lire K — do —, London krake termin K 239.45 — 239.90 Francija K 95.10 — 95.30, Italija K 95.10 — 95.30 italijanski bankovci K — — — Nemčija K 117.25 — 117.45, nemški bankovci K — — — avstrijska edinotna renta K 99.15 — 99.40, ogrska kronska renta K 97. — 97.30, italijanska renta K 101.25 — 101.70 kreditne akcije K 640. — — 642. — državne železnic K 634. — — 636. Lombardi K 77. — 78. Lloydove akcije K 648 — 652. — Srečke: Tisa K 322. — 327. —, Kredit K 465. — do 475. —, Bodencredit 1880 K 295. — 306. —, Bodencredit 1889 K 292. — 295. —, Turške K 127.50 do 129.50 Srbske — do —.

Dunajska borza ob 2. uri popol.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	99.80	99.80
v srebru	99.80	99.80
Avstrijska renta v zlatu	118.40	118.40
v kronah 4%	99.30	99.30
Avst. investicijska renta 3 1/2 %	90.70	90.65
Ogrska renta v zlatu 4%	117.80	117.80
v kronah 4%	97.20	97.20
renta 3 1/2	88.80	88.70
Akcije nacionalne banke	1616. —	1618. —
Kreditne akcije	640. —	639.50
London, 10 Lstr.	239.40	239.37
100 državnih mark	117.321. —	117.30
20 mark	23.47	23.47
20 frankov	19.07	19.05
10 ital. lir.	95.15	95.15
Cesarški cekini	11.32	11.32

Parižka in londonska borza.

Pariz. (Slep.) — francoska renta 98.12. 5% italijanska renta 103.60, španski extérieur 85.80 akcije otomanske banke 588. —

Pariz. (Slep.) Avstrijske državne železnic — Lombardi — unificirana turška renta 84.60 menjice na London 251.70, avstrijska zlata renta 100.50 ogrska 4%, zlata renta 100.65, Landerbank 455. — turške srečke 123. — parižka banka 11.32, italijanske meridionalne akcije —, akcije Rio Tinto 12.91. Trdna

London. (Slep.) Konsolidiran dolg 90%. Lombardi 3 1/2 stebro

„Nageljni“.

Nove svetne pesni za mešane in možke glasove. — Uglasbil IVAN OCVIRK. Cena partituri K 2.—. Založil skladatelj pri Sv. Juriju ob južni železnici, Štajersko.

Akordant za kamnolom

za neko veliko podjetje pri Gradeu se takoj sprejme. Ponudbe pod: >Carlo 419< glavna pošta Grade (Graz).

Razpis

uradniških mest.

Pri „Tržaški posojilnici in hranilnici“ so razpisana razna uradniška mesta. Trgovsko naobraženi prosilec naj vlože dokumentirane prošnje do 15. junija t. l. Po povoljnem službovanju definitivna namestitev s pravico do pokojnine.

Alojzij Svačel

TRST - UL. Farneto 8. - TRST
priporoča svojo zalogu jestvin, kolo-
nialij, vsakovrstnega olja, najfinje-
testenine po jako nizkik cenah, na-
daje moko, žito, kavo, sladkon.

Razposila blago tudi na deželo
bodisi na drobno ali debelo.

Naznanilo.

Podpisani si usojam uljudno
naznaniti sjavnemu slovenskemu
občinstvu mesta in okolice, da
sem s prvim tekočega meseca
sprejel dobro znano

**gostilno „Kons. društva“
v Rojanu.**

Priporočiši se za obilen obisk udani
Fran Valetič.

Zaloga
izvozno-marčne (Export-Märzen)
in vležane (Lager)

Pive
v sodčkah in v boteljkah, kakor tudi

Kvasa
iz tovarne Bratov Reininghaus
Steinfeld pri Gradcu.

Zaloga Mattonijeve Giesshübler
vedno sveže kisle vode
po zmernih cenah

pr.
ANTONU DEJAK junior
TRST
Via degli Artisti št. 9 in 10.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“ v LJUBLJANI
Podružnica v Celovcu.
Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih
obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaja k vsakemu žrebjanju.

Ulica Šrca 9 (vogal ul. Sapone).

Zaloga izgotovljenih oblek

za moške in dečke. Velik izbor hlač za delavce.

Jako ugodne cene.

Ulica Šrca 9 (vogal ul. Sapone).

FRAN KALASCH

Razglas

o vpeljavi postopanja, da se Ivana Furlana
mrtvimi izreče.

Isti je bil rojen dne 9. julija 1844 v Tomaju okraja Šežinskega, poročil se je dne 5. februarja 1868 v Vidmu z Teresijo Fur-
lan in živel je z svojo soprogo do 5. febru-
arja v Dunajskem novem mestu, kjer je delal
kakor ključar, 4. februarja 1871. je odšel
iz dunajskega novega mesta, zapustivši svojo
ženo in od tedaj se ne ve nič o njem.

Ker se misli, da se izreče postavno do-
zlevanje o smerti v smislu § 24. štv. 2 sploš-
ne, zik. se uvede na prosojo Terezije Fur-
lan, njegove soproge, posestno hiše v Brunn-
dorf štv. 135 po gospodu dru. Oskarju Orosel
advokatu v Mariboru postopanje za izjav-
o smrti izgršenca.

V obči se torej naroča, poročila o imenovanem podati e. kr. sodništvu ali varuhu
gospodu dru. Eduardu Kenner, advokatu v
Dunajskem novem mestu. Ivan Furlan se
vabi pa, da se zglaši pri podpisanim sodišču
sli pa da javi svoje življenje na kak drug
način. —

Sodišče odloči o izreku smrti po preteklu
15. maja 1905. na ponovno pršajo.

Ckr. okr. okrožna sodija v Dunajskem
novem mestu oddelek IV. dne 4. maja 1904.

Prodajalnica izgotovljenih oblek

„Alla Città di Trieste“

trvdke

EDWARD KALASCH

Via Torrente št. 40

nasproti gledališču „GOLDONI“
s krojačnico, kjer se izvršujejo obleke
po meri in najugodnejših cenah. V
prodajalnici ima tudi zalogu pe-
riša za delavski stan po izvenredno
nizkih cenah. Izbor boljših in
navadnih snovij.

VELIKI IZBOR

izgotovljenih hlač za delavce
kakor tudi blaga za hlače, ki se na-
pravijo po meri.

Autorizovana krojačnica.

Novi velik dohod
snovij za možke obleke

iz tu- in inozemnih tovaren
za spomladni in poletni čas.

Bogat izbor

perkala, batista, cefirja, suro-
vin, pregrinjal, spodnjih srajc,
modercev in vseh drugih ma-
nifikturnih predmetov.

Velika množina možkih srajcev
vseh vrst belinih, barvanih ali od
satena.

Velik izbor kravat, ovratnikov in za-
pestnic vseh oblik.

Popolna zaloga drobnarij za krojače.

ALOJZIJ GALPERTI

naslednik Fr. Hitty

TRST - Barriera vecchia 13. - TRST.

M. GAL Trst, Corso 4

LASTNA SPECIJALNA DELAVNICA
za zdravilne pasove, trebušne preveze,
elastične nogovice in modrei, ortopedični
aparati, aparati za vzravnavanje života,
pasovi za popek, sponzorji.

Naročbe se izvrše po meri.

PREDMETI ZA BOLNIKE.

Največa solidnost.

URAR

F. PERTOT

v Trstu, ul. Poste nuove št. 3.
priporoča veliki izbor ur: Omega, Sehaff-
house Longines, Tavannes itd., kakor
tudi zlate, srebrne in kovinske ure za
gospo. — Izbor ur za birmo.

Sprejemata popravljanja po jakonizkih cenah.

Planinsko zdravilišče in žvepljene kopelji „Ladis“ (stacija Landeck na Tirolskem); jako ro-
mantične, prijetno in komfortabel; izvrstna
penzija od K 4. — naprej.

Prospekti zastonj od zdraviliščne uprave.

Zaloga obuvala.

Piazza Nuova št. 1.
— TRST —

Velika zaloga vsakovrstnega usnja najboljših tu- in inozemskih tovorn.

Tovarna nadplatov ter vseh predmetov te stroke.

Ugodne cene.

M. MADRIZ

Zaloga obuvala.
Via delle Poste št. 3.
— TRST —

Velika zaloga vsakovrstnega usnja najboljših tu- in inozemskih tovorn.

Tovarna nadplatov ter vseh predmetov te stroke.

Ugodne cene.

Polno vplačani akcijski kapital K 1,000,000

Zamenjava in eskomptuje
iztebane vrednosne papirje in vnovčne zapale
kopone.

Daje predujme na vred. papirje.
Zavaruje srečke proti kurzni
izgubi

Vinkuluje in divinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic.

Borba za narodila.

Denarne vloge vsprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim
obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do
dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.